

UMUT

Kültür – Sanat - Edebiyat

Emir RAVAN

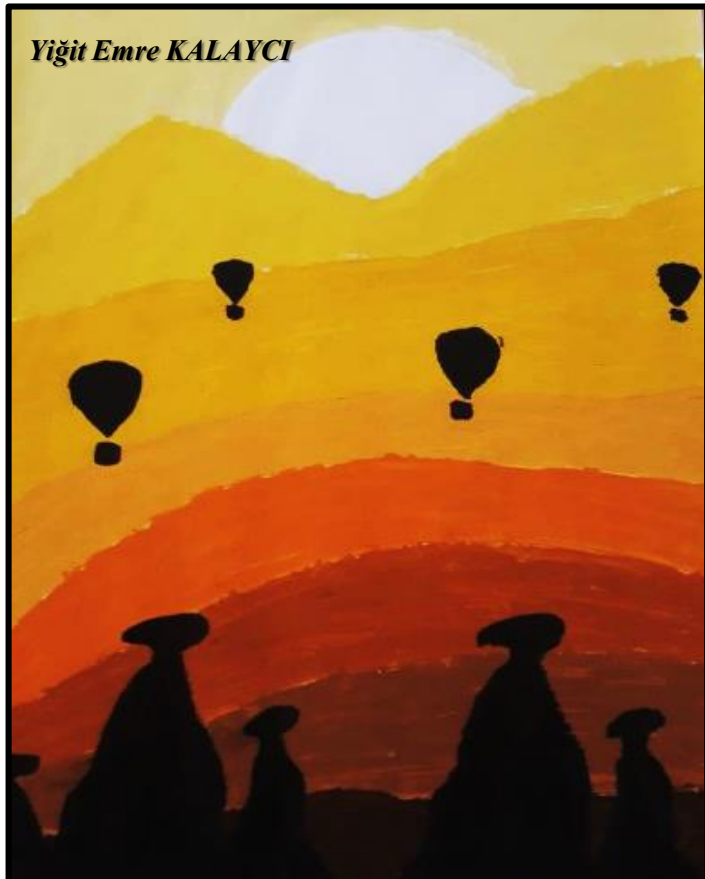
ZAMAN YANSITICI

Merhaba değerli okurlar, bu yazımda sizlere fotoğraflardan bahsedeceğim. Hepimiz aynaya bakarız. Aynaya baktığımızda şimdiki halimizi görürüz. Keşke aynalar bize bebekliğimizi, gençliğimizi, en mutlu olduğumuz anları da gösterebilseydi. Ama bize bunları gösteren, tıpkı bir zaman yansıtıcı gibi olan fotoğraflar var. Her baktığımızda bizleri bazen güldüren, sevindiren, bazen duygulandıran, bazen üzen. Kaybettiğimiz bir yakınımızın fotoğrafına baktığımızda hüzünleniriz. Bazen de bebekliğimize bakıp ne şirinmişim deriz .En mutlu anlarımızın şahitliğini de yapar fotoğraflar.

Bir gün anneanneme sormuştum. “Anneanne düğün fotoğrafınız var mı?” diye. Hemen yüzü düştü; “Yanmış düğün fotoğrafları, ama çocukluğuma ait 23 Nisan fotoğrafım var” dedi, gösterdi ve birlikte gülüştük.

Tarihte ilk fotoğraf Fransız mucit Joseph Nicephore Niepce tarafından 1814 yılında çekilmiştir. Ve bu fotoğraf yaklaşık 8 saat sonunda oluşmuştur. Günümüzde oldukça gelişmiş fotoğraf makineleri var. Hepimizin elindeki telefonlar fotoğraf çekebiliyor. Çoğumuz bir günde onlarca fotoğraf çekiyoruz. Selfiler yapıyoruz. Seviyoruz fotoğrafları ve anı biriktirmeyi. Hepinize mutlu anları biriktirmenizi dileyerek, fotoğraflarınızdan öpüyorum.....

Yiğit Emre KALAYCI

Taha Berk ERBOĞA
DEĞİŞİM

Son günlerde, dünyada çıkan bir hastalık sonucu, hayatımın her açıdan fazlasıyla değiştiğini hissediyorum. Herkes hiç olmadığı kadar evlerine kapandı, maskesiz günümüz olmaz oldu. Bu süreçte ben sağlığın ne kadar önemli olduğunu, bazı şeylere ne kadar önem verilmesi gerektiğini yakından görmüş ve hissetmiş oldum. Eski diyebileceğim hayatımda okula gitmenin, arkadaşlarımla her teneffüste mesafesiz oyunlar oynayabilmenin, ailemle bir yerleri gezip görebilmenin, en önemlisi de ailemin ve kendi sağlığımın değerini bilip önlemler almanın ne kadar önemli olduğunu daha iyi anladım.

Bu dönemde kaybettiğim insanları bir daha göremeyecek olmak beni fazlasıyla üzdü. Akrabalarımı da eskisi kadar sık göremez olduk, bayramlarda bile hiç neşe ve eğlence yoktu. Evlerde sadece haberler izleniyor, ölüm ve vaka haberlerini söyleyen kanalları dinliyorduk. Oysaki eski hayatımızda kalabalık sofralar kurup, türküler eşliğinde yemekler yerdik. Bunun kıymetini bu zamanda daha iyi anlar oldum..

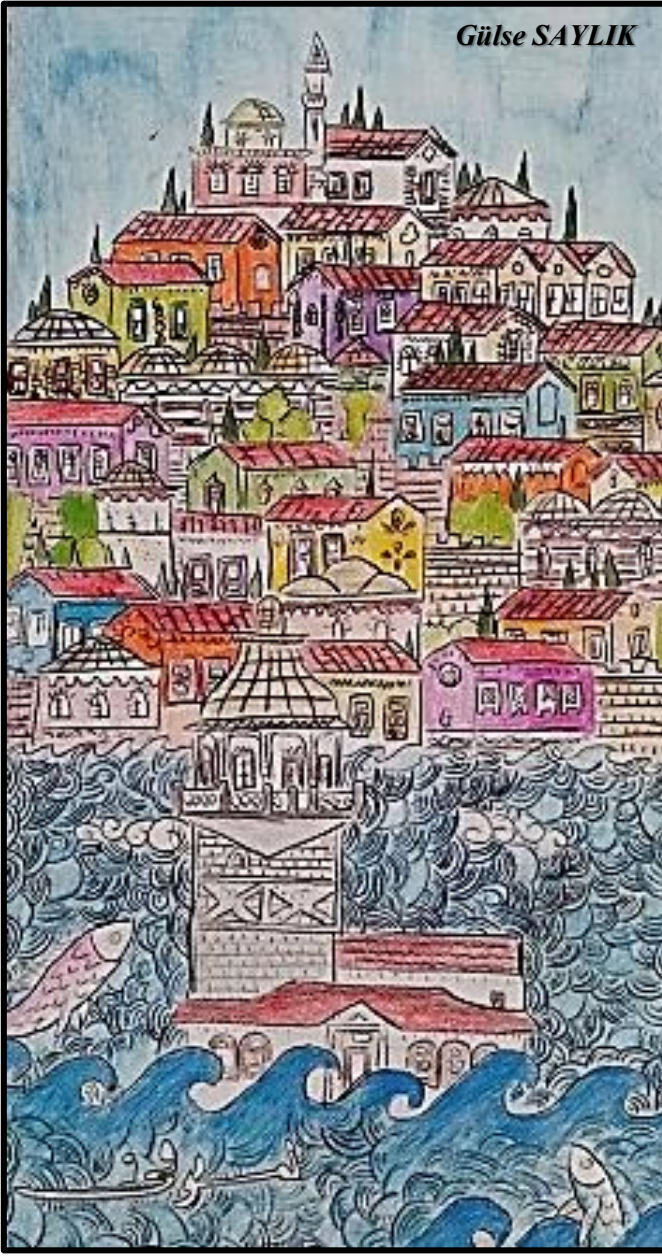
Haberlerde pandemi olarak duyduğum bu sürecin ne zaman sonlanacağını bilmiyorum. En kısa zamanda eskiden sıradan olarak gördüğüm güzel günlere dönebilmenin, maskesiz ve mesafesiz oyunlar oynayabilmenin ve insanların sağlığına kavuşmasının hayalini kurmaya devam ediyorum..

Kaan YILMAZ
HOŞGÖRÜ

Kadının biri, yoğun geçirdiği bir iş günü sonrasında yemek hazırlamış. Eşinin önüne bir kavanoz reçel ve aşırı yanmış bir tost ekmeği koymuş. Bunu gören çocuk, babasının yanmış ekmeği fark edip fark etmediğine bakmış. Ancak babası sadece yemiş ve çocuğuna gününün nasıl geçtiğini sormuş. O arada annesi yanmış ekmeğin için eşinden özür dilemiş. Çocuk babamın verdiği cevabı asla unutmayacağım diye içinden geçirmiş. Canım; ben yanmış tost ekmeğine bayılırım diye cevap vermiş. Çocuk daha sonra babasına gerçekten de yanmış ekmeği sevip sevmediğini sormuş. Babası çocuğuna sarılmış ve fısıldamış. Annen uzun ve zor bir gün geçirmiş ve gerçekten çok yorgundu yanmış bir tost ekmeği kimseyi üzmez, ancak sözlerimiz üzer demiş.

Emirhan KÖLCÜK
ÖZLEM

Özlemlerimle dolu içimiz,
Eğitim her şeyimiz.
Yazıp çizip öğrenmek,
En değerli hazinemiz.
Öğretmen her şeydir,
Her zaman doğru yolu gösterir.
Bazen anne bazen baba,
Bazen dost akraba.
Ailede baslar adım adım,
Eğitimsiz yok hiç tadım.
Okulum eğitim yuvası,
Bir an önce kavuşalım.
Anlamsızmış meğer her şey,
Eğitim her şeye değer.
Okulsuz eğitim,
Kanatsız kuşa benzer.

Ayşe Liva ESRE ÇOCUĞUZ

Bilmem özleyecek miyiz bu günleri.
Gülümseyecek miyiz yine basit şeylere?
Bilmem farkında mıyız hayatın,
Zorluklarla başa çıkmanın.

Savaş bizim neyimize.
Farkında mısınız ?Çocuğuz!
Aç susuz kalmak da ne!
Var mı bizim suçumuz ?

Eğitim bizim hakkımız.
Çalışmak zorunda mıyız?
Her çocuk gibi de ,
Oyun oynamakta haklıyız.

Bizler birer çocuğuz,
Güzel bir dünya için,
Birbirimizi savunur,
Hakkımızı koruruz.

ÇILGIN KALEMLER BULUŞUYOR

Corona nedeniyle okullar kapandı ve herkes evlere çekildi. Bu durumdan kalemler de çok etkilendi. Arkadaşlarından ayrı düştüler. Oysa okulda teneffüslerde beraber olmayı çok seviyorlardı. Silgiler ise kim daha küçük diye tartışır, kim daha büyükse onun sahibinin daha güzel yazdığını savunurlardı. İşte günler böyle akıp geçirdi ta ki "Corona'ya" kadar. Corona çıkınca okullar kapandı ve güzel günler bir anı oldu. Şimdi tüm kalemler evlerde arkadaşlarından uzakta. Ama sahibinin kardeşi olan kalemler şanslı. Çünkü geceleri ve sahipleri yanlarında yokken kaynaşır ve oyun oynarlardı. Artık evde kalan kalemler de mutluymuştu. Kullanılan kalemler onlara uzun uzun okulu anlatır beraber sohbet ederlerdi. Ama o ders zamanları kalemlere sıkıcı gelmeye başlamıştı, çünkü en yakın arkadaşlarıyla konuşup yarış yapamıyorlardı. Ancak bilgisayar ,telefon başında oturup yazı yazıyorlardı. Çocuklar da bilgisayar başında ders işlemekten sıkılmıştı, gözleri ağrımaya başlamıştı. Aralarda evde boş boş dolanıyorlardı. Okulda olup arkadaşlarla konuşmak gibisi yoktu. Bu durumu yaşayan kalemlerden bazıları da Naz'ın kalemleriydi. Okulda Sinem, Ezgi, Nisa ve Hüzeyme'nin kalemleriyle araları çok iyiydi. Ortaokula geçince Sinem, Ezgi, Nisa başka okula gitti. Zaten ortaokula geçmeden Corona çıkmıştı bile. Bu yüzden son günlerinde beraber olamadılar. Kalemlerin sahipleri çok üzülüyordu çünkü en yakın arkadaşlarından ayrı düşmüşlerdi. Ama telefon numaralarını birbirlerine vermişlerdi.1 grup konuşmaya başladılar.4. sınıf bitmişti, artık tatil deydi. Ama her güzel şey gibi tatilinde sonu geldi. Artık 5. sınıf idiler. Uzaktan eğitim başlayınca Sinem, Nisa ve Ezgi başka okula geçtiği için kurdukları gruptan ödev ile ilgili konuşuyorlardı. Naz onlara yetişemiyordu. Sonunda karar verdi ve gruptan ayrıldı. Ona özelden mesaj atıp niye ayrıldığını sordular. Naz niye ağrıdığını üçüne de anlattı. Grup silindiği için kalemlerde çok üzgündü. Çünkü gruptan arama yapıp konuşmayı düşünüyorlardı. Ama kararı çoktan vermişlerdi. Gece herkes uyurken telefonlara sarılıp görüntülü arama yaptılar. Kalemler birbirlerini gördüğü için çok mutluymuştu. Bir sonraki gün mesajlaşıp zoomdan konuşup film izlemeye karar verdiler. Filmi tartışarak seçtiler. Film bittikten sonra gece geç saatlere kadar konuştular. Sonra uyuyakaldılar. Sabah kalkınca alelacele kalem kutusuna koştular. Sahipleri uyanmadan kalem kutusuna gidebildikleri için çok mutluymuştu. Hafta sonu köye gittiler. Köyde ödev yaparken televizyonda aşının bulunduğunu ve Türkiye'ye geleceğini duydular. Kalemler bu duruma çok mutlu oldu. Akşam olunca kalem kutularından çıkıp arkadaşlarını aradılar ve haber verdiler. Bu duruma arkadaşları da çok mutlu oldu, ama aynı okulda olmadıkları için görüşemeyecekleri akıllarına geldi. Derken zaman geldi geçti. Herkes aşı oldu. Vakalarda normale indi. Okullar da açıldı. Bunu duyan kalemler mutluluktan havaya uçtu. Sonunda okulun ilk günü geldi çatı. İlk gün arkadaşlarıyla nasıl görüşeceklerini planladılar. Akşam Naz'ın kalemleri Hüzeyme ,Nisa ,Ezgi ve Sinem 'in kalemlerini zooma topladı ve buluşma planını anlattı. Akşam okuldan çıkarken kalem kutularını çantadan aşağı düşürecek ve Naz'ın okul bahçesinde buluşup hasret gidereceklerdi. Hepsi bu planı kabul etti ve sorunsuz bir şekilde uyguladı. Buluşup hasret giderdiler ve başlarından geçen olayları birbirlerine anlattılar. Geç olmadan da kalem kutularına girip uyudular. Sabah erkenden kalkıp vedalaştılar ve aralarında bir daha görüşmeye karar verdiler. Okul açılınca sınıflarına çıktılar. Sahipleri kalemlerini bulduğu için çok mutlu oldu.

Yahya Yusuf ALTAY HAYAL

Hayal...Uçsuz bucaksız bir boşluk. Aslında hayal bir icadın doğuşu gibidir. Mesela kuduz aşısı. Luis Pastör,küçükken kuduz hastalığı insanların birer birer canını almaktaydı. Luis hayal etti...Ve büyüyünce aşığı bulacağına söz verdi ve en sonunda aşığı buldu. Bunun gibi diğer icatlar da genelde insanların hayal etmesiyle ortaya çıktı.

Ama hayalde üç kural vardır:

- Asla vazgeçme
- Azimli çalış, gayret et
- Doğayı iyi izle

İçinizde bunlar olursa hiç kimse sizi durduramaz. Vazgeçmek değil , hayaller kazanır.

Köyün birinde Cıstık isminde bir çocuk varmış. Okullar kapanmış, şehirdeki bu köyün çocukları yaz tatili için köye gelmişler ve Cıstık'ın oyun oynayacak arkadaşları çoğalmış. Bir gün arkadaşlarıyla bisiklet sürerken akşam köyde ateş yakalım hem oynar hem de ısınırız demiş. Arkadaşları da tamam diyerek kabul etmişler. Cıstık ateş yakmak için ormana gidip odun toplamamız gerek demiş.

Beş arkadaş bisikletleriyle ormana gitmiş ve kurumuş ağaç ve çalılıarı toplamışlar. Daha sonra demişler ki biraz daha toplayıp buraya yığılım başka zaman uğraşmaz gelir alır gideriz demişler. Buldukları ağaçları ve çalılıarı biriktirmeye başlamışlar bu sıra hava kararmaya başlamış ama onlar hala odun topluyorlarmış. Gökyüzü kararmış ve akşam olmuş, artık gidelim demişler. Bisikletlerine binmişler fakat etraf karanlık olduğundan geldikleri yolu bulamayıp kaybolmuşlar.

Cıstık'ın yanındaki diğer çocuklar ormandaki hayvan sesleri ve hışırtılardan korkmaya başlamışlar. Cıstık'a ne olur bize yolu bul ve gidelim buradan korkmaya başladık demişler. Bisikletleri bir ağaca yaslayıp el ele tutarak ormanda ilerlemeye başlamışlar ve çok uzak sayılmayan bir yerde ışık görmüşler.

Işığın olduğu yere gitmeye başlamışlar ve küçük bir kulübeye gelmişler kapıyı çalmışlar ve kapıyı yaşlı bir teyze Cadı açmış. Hiçbiri onun Cadı olduğunu bilmiyormuş. Cıstık teyzeye biz ormanda kaybolduk bu gece burada kalabilir miyiz, demiş. Cadı içinden karnım bayram edecek bunları içeri alayım sırayla yerim demiş. Tabii ki kalabilirsiniz hadi geçin içeri üşümüşsünüz zaten geçin bakalım demiş ve içeride oturma odasına soba yanan yere almış çocukları. Isınmışlar ve kendilerine gelince içlerinden biri Cıstık'a karnım acıktı teyzeye söyleyen de bize yemek verse demiş. Cıstık teyzeye acıktıklarımı zahmet olmazsa bize yemek verir misin demiş.

Cadı beş çocuğunda karnını doyurmuş. Çocukların karnı doymuş ve vakitte geç olmuş uykuları gelmiş Cadı bunları bir odaya yatak sermiş uyumaya başlamışlar. Kendisi de mutfığa gidip hazırlık yapmaya başlamış dişlerini keskinleştirmiş ve mutlu bir halde yaşasın demiş birazdan karnım doycak çoktandır taze at yemedim demiş.

Odanın kapısını açmış çocuklardan birini kucaklayıp dışarı çıkaracakken Cıstık uyanmış bakmış teyzenin kucağında arkadaşı var huylanmış teyzeden. Köyde yaşadığı için köylülerden Cadı hakkında hikayeler duyuyormuş aklına o hikaye gelmiş ve bu teyzenin Cadı olabileceğini düşünmüş ve teyzeye ne yapıyorsun odada demiş, Cadı da arkadaşının üzeri açılmış yatağı düzeltiyordum ve arkadaşımı yerine yatırıyordum demiş. Cadı daha sonra Cıstık'a sen niye uyumadın demiş.

Cıstık, teyzenin Cadı olduğuna kesin emin olmuş ve demiş ki teyze annem bana yatmadan önce masal anlatırdı demiş, Cadı masal anlatmış yine uyumamış, tekrardan sormuş neden uyumuyorsun.

Cıstık'ın aklına fikir gelmiş Cadıyı evden uzaklaştırırsam arkadaşları uyandırır kaçırız demiş ve cadıya annem bana yatmadan önce dere denilirdi ile su getirir bende o sudan içer uyurdum demiş. Tamam yakında dere var su getirirsem uyuyacak mısın demiş, Cıstık ta söz uyuyacağım demiş.

Cadı ilistiri alıp dereye gitmiş suyu doldurup eve gelmeden su bitiyormuş. Tekrardan dereye gitmiş suyu doldururken, cıstık arkadaşlarını uyandırıp teyzenin Cadı olduğunu hemen evden dışarı çıkıp kaçmamız lazım demiş

Herkes uyanıp dışarı çıkmış uzaklaşmışlar. Cıstık evden çıkarken aceleyle ayakkabısının birini yanlış giymiş, babasının yeni aldığı ayakkabının biri orda kalmış. Bu sırada cadı eve gelmiş kapı açık içeri girmiş bakmış çocuklar yok sinirlenmiş salak kafam demiş çocuk beni kandırdı ama bir yakalarsam hiç şansları yok demiş. Cıstık da arkadaşlarına ayakkabım orada kaldı, o ayakkabımı çok seviyorum siz beni burada bekleyin cadı gelmediyse hemen alır gelirim demiş ve cadının evine gelmiş. Bakmış kapı kapalı ayakkabıda dışarıda yok evin içinde kalmış demek ki demiş nasıl olurda alırım diye düşünmüş ve aklına bir fikir gelmiş.

Evin çatısına taş atmaya başlamış. Cadı çatıdaki sesi duymuş ve kızgın olduğundan gelirse oraya beş çocuğun acısını senden alırım bak kimsen demiş. Cıstık taş atmaya devam etmiş maksat cadıyı dışarı çıkarmak ve eve girip ayakkabıyı almak. Cadı pencerenin kenarından dışarı bakmış ve Cıstık'ı görmüş ben şimdi sorarım sana demiş. Dışarı çıkmış görmemiş numarası yaparak kim var çatıda demiş bu sıra Cıstık eve girmiş cadıda Cıstık'ın eve girdiğini görmüş koşarak eve gelmiş kapıyı kapatmış Cıstık'ı yakalamış ve kaçmasın diye çuvala koymuş ve çuvalın ağzını bağlamış, kendisi de mutfığa gidip Cıstık'ı yemek için hazırlık yapmaya başlamış.

Çuvalın içindeki Cıstık cebinden küçük bıçağı varmış onu alarak çuvalı kesmiş, ayakkabısını alarak sessizce evden çıkmış. Cadı mutfaktan döndüğünde bakmış çuvalda kimse yok ayakkabıda yerinde değil anlamış Cıstık'ın kaçtığını, çok sinirlenmiş, bir daha yakalarsam seni yakaladığım yerde yiyeceğim demiş.

Kaybolan çocukların aileleri de onları etrafta aramaya çıkmışlar, ormandan ailelerinin sesleri gelmeye başlamış çocuklar çok sevinmişler anne baba buradayız diye seslenmişler ve ailelerine kavuşmuşlar.

Beş çocuk başından geçen olayları hiç anlatmamışlar. Cadıdan hiç bahsetmemişler. Kendi aralarında söz vermişler eğer ailelerimiz bilirse bizim dışarıda oynamamızı köyün içinden dışarı çıkmamızı yasaklarlar demişler.

Ailelerine akşam ateş yakıp hem ısınıp hem de oyun oynayacaklarını bu yüzden ormana odun toplamak için geldiklerini, hava kararınca da yolu bulamayıp kaybolduklarını söylemişler.

Yıllar geçmiş bu gençler yazları köyde bir araya gelip eski günlerden bahsediyorlarmış ve akıllarında "Cadı yaşıyor mu acaba" sorusu kalmış ...

Zeynep İrem DEMİRİPEK
HER YER SESSİZ

Çanakkale: kelimelerin düğümlendiği an,
Yedi düvelin saldırdığı gün.
Dinlemeli bir şehidin ağzından,
Bayrağın toprağa düşmediği o gün.
Cephe karanlık, her yer sessiz .
Havada barut kokusu,toprakta kan.
Bir türkü dilimde : "Olur mu vatanım,sensiz!"
Top mermisinin mevziye düştüğü an.

Gözlerim puslu ... Nedir bu vaziyet?
Kulaklarım duymuyor,
Sanki koptu kıyamet!
Ayağımda postallar kan doluyor

Bir elimde tüfeğim ,avucumda vatan toprağı.
Yüzüm kavruk ,ellerim nasırlı,
İncinir mi diyorum avucumdaki vatan toprağı.
Aklıma düştü köyümün başağı buğdayı.

Vatan sevdası bıraktırır ardında
Anayı babayı sevdiğini yavrunu
Vatan sevdası öyle yücedir ki
Bir bayrak uğruna verirsin canını.

Sümeyye TÜRK
ZENGİNLİK

Günün birinde gündüz vakti annesine yardım etmeye giden Ayşe pek hamarat, gencecik, güzel bir kızdı. Ayşe bahçe işlerinde iyi olduğu için annesi bahçe işlerinde Ayşe sayesinde fazla yorulmuyordu. Sabah akşam bahçede çapayla uğraşırlardı. Ayşe'nin hamarat olması annesini mutlu ederdi .Ayşe'nin çok çalıştığını gören annesi dinlenmesi için Ayşe'yi yanına çağırır ve eve gitmesini söyler .Ayşe yolda yürürken aniden yağmur bastırdı ve sel oldu . Ayşe sele kapılınca bunu gören köy halkı Ayşe'ye yardım etmek istedi ;fakat Ayşe'yi selden kurtaramadılar .Ayşe hem suda çırpınıyor hem de su yutuyordu. Tam boğulacağı sırada bir dala tutundu ve son anda kurtuldu. Çok korkan Ayşe derin bir nefes aldı. O sıra kendisini bilmediği bir yerde buldu. Şaşkınlıkla etrafına bakınarak yürümeye başladı. Evin yolunu bulamadı fakat boş bir kulübeye girdi. İçinde çok değerli eşyalar ve altınlar vardı. Buranın kimseye ait olmadığını anlayan Ayşe altınları alıp şehre indi. Altınları bozdurup yüklü bir miktarda para kazandı ve köyüne döndü. Ayşe'yi gören ailesi çok mutlu oldu. Yüklü miktarda kazandığı paralarla ailesini bu sefil hayattan kurtararak şehre taşıdı. Orada mutlu mesut yaşadılar,Ayşe hayatı boyunca zor durumda kalmış herkese yardım elini uzattı.

Azra BİCAN
NASIL YAŞAMAK

Doğanın bizim için bahsettiği bir sürü nimet bulunmaktadır. Doğa, insanların ve hayvanların ortak yaşam alanlarıdır. Ancak insanlar bencilce davranıp doğayı sadece yaşam alanları gibi kullanmaktadırlar. Hayvanların yaşam alanlarını ihlal etmektedirler. İnsanlar sadece hayvanların değil aynı zamanda kendi yaşamlarını da kısıtlamaktadırlar.

Şehirlere yapılan yüksek binalar ve devasa alışveriş merkezleri doğa ile olan iletişimi kısıtlamaktadır. Çocukların oynayabileceği sosyal alanlar yavaş yavaş yok olmaktadır. Doğadan uzak yetişen çocuklar da ruhsal sıkıntılar ortaya çıkıyor. Yaşam alanının kısıtlı olması insanları teknolojiye itmektedir. Teknolojinin bağımlısı olan insanlar, sosyal çevreden uzaklaştıkça farklı sosyal problemlere neden olmaktadır. Örneğin :kadın cinayetleri. Ben bu tür olayların yaşanmasını doğadan uzakta olmaya bağlıyorum. Hepimizin bir annesi vardır. Toprakdan uzaklaşan insan merhametsizleşir.

İnsanın merhametli olmasını, kötülüklerin yaşanmamasını, insanların biliçlenip doğayı ve sosyal çevreyi korumalarını istiyorum. Yerlere çöp atılmamasını, çevremizin temiz tutulmasını, hayvanlara, çocuklara, kadınlara şiddetin olmadığı, ağaçların boş yere kesilmediğini bir yaşam istiyorum. İnsanların çevreyi ilk bulduklarında nasılsa öyle bırakmalarını, çevreyi kirletmemelerini istiyorum.

Emirhan ACAR
YAĞMUR DAMLASI

Yağmur çok önemli bir nimettir,yağmurun yağmasına sevinenler çoktur. Çiftçiler tarlalarının suya ihtiyacının olduğunu bildiği için sevinirler. Ama yağmurun yağmasına hiç sevinmeyenler de vardır.

Örneğin tatile gidecek insanlar ve işine yürüyerek gidecek olan insanlar gibi. Ama yağmur çok önemlidir. Toprak eğer kurumuş ise o toprak Verimsiz hale gelir ve bitki vermez. Eğer toprak bitki vermez ise insanlar aç kalır; eğer insanlar aç kalır ise yiyecek bulamaz ve vefat edebilir. Yağmur yağmaz ise barajlara su gelmez eğer barajlara su gelmez ise bizim musluklarımıza da gelmez. Eğer musluklarımıza su gelmez ise annelerimiz bulaşık yıkayamaz ve evimiz kirlenir, kokar. Su hala yok ise banyo olamayız ve yine kirli kalırız. Tuvalete girmişsek elimiz kirlenir elimizi yıkayamayız ve mikrop kaparız. Eğer hala su yok ise ve sabah olmuşsa yüzümüzü yıkayamayız ve uyukulu kalırız.

Bu yüzden su çok önemli bir nimettir. Düşünsenize bu anlattıklarımın hepsi gerçek olsa hayat çok kötü giderdi. Dünyanın sonu gelirdi bu yüzden Allah'ımıza şükretmeli ve yağmurun değerini bilmeliyiz.

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur saman içinde develer tellal iken pireler berber iken ben babamın beşiğini tıngır mıngır sallan iken

Bir gün şehirlilerin, köylülerin, çoluk çocuk herkesin yağmasını çok istediği yağmur yağmaya başlamış. Herkes çok mutlu bir şekilde Allah'ına şükrediyormuş. Yağmur öyle hızlı yağmaya başlamış ki göz gözü görmüyormuş. Dışarıdaki bütün insanlar evlerine koşuyormuş. Bir yağmur damlası ormandaki bir yaprağın üzerine düşmüş. Yaprak çok mutlu olmuş tam o sırada bir orman koruyucusu telaşla kulübesine giderken o yaprağın üzerine basmış ve yağmur damlası ayağındaki bota yapışmış. Orman koruyucusu kulübeye ulaştığında diğer arkadaşının hala kulübeye dönmediğini görmüş. Orman koruyucusu kendi kendine acaba nerede demiş? Sonra da, aman koca adam canım kaybolmuş olamaz ya ! Gelir şimdi demiş. Yağmur damlası çok korkuyor, telaşlanıyor ve kendi kendine inşallah botunu kurulumak için sobaya yaklaştırmaz beni diyormuş. Çünkü eğer orman koruyucusu botunu kurulumak için botu sobaya yaklaştırırsa o yanar ve yok olurmuş. O sırada kapı çalmış ve dışarıdan Musa abi kapıyı aç diye seslenmiş. Orman koruyucusu tamam geldim demiş, kapıyı açmış ve nerede kaldın diye bir soru sormuş. Diğer orman koruyucusu Kamil ise sen bana bir çay koy ben de botumu çıkarıp ellerimi yıkayayım ve sana olanları anlatayım demiş. Orman koruyucusu Musa ise tamam ben çay koyarım demiş diğer orman koruyucusu botunu Musa'nın botunun yanına çıkartmış. Botunu ellerini yıkayıp gelmiş. İki orman koruyucusu birlikte hem çay içip bir yandan ise başlarına gelenleri anlatmaya başlamışlar.

Yağmur damlası orman koruyucusu Kamil Bey'in botlarına bakmaya başlamış. O sırada en sevdiği arkadaşını görmüş ve:

- Hey beni duyabiliyor musun? diye seslenmiş. Arkadaşı onu görünce çok şaşırılmış:

-Evet duyuyorum, demiş. İki arkadaş ne yapacağız burada diye başlamışlar konuşmaya. Yağmur damlası yarını bekleyelim yarın ormancılar beraber başka bir yere gidecek biz de bir anda bir yaprağa atlar ve bir yaprağın ihtiyacını karşılıyoruz, demiş. Arkadaşı yağmur damlasına dönüp olur, demiş. O sırada artık gece olmuş orman koruyucuları ışıkları kapatmadan önce yarın beraber ormana ağaç dikeceğiz beraber demişler. Sonra da ağaçlar eğer bugün yağdığı gibi bir kez daha yağmur yağar ise ağaçlar sulanmış olacaklar, demiş Orman koruyucusu Musa. Arkadaşı Kamil ise tamam yarın işimiz çok, demiş ve ışıkları kapatmış. Etraf çok sessizmiş dışarıda baykuş sesleri ve böcek sesinden başka ses yokmuş. Ormandaki bütün canlılar dinleniyor ve bir yandan da kendi aralarında konuşuyorlarmış.

Ağaçlar yarın bu bölgeye orman koruyucuları ağaç dikecekler, demiş. Meşe ağacı ona cevap vermiş:

-Yeni ağaçların şansı çok o zaman demiş.

Palamut ağacı:

-Neden? diye sormuş.

Meşe ağacı hemen cevap vermiş:

-Çünkü bugün yağmur yağdığı için toprak daha nemli. Ağaçlar dikildiği zaman hemen su alacaklar, kökleri sayesinde böylece hızla büyümeye başlayacaklar, demiş. Meşe ağacı anladım teşekkür ederim anlattığın için, demişler. Sonrada çam ağacı artık susar mısınız? Demiş. Herkes çam ağacının bu hareketlerini sevmiyormuş. Meşe ağacı herkese iyi geceler demiş ve ormandaki sesler sona ermiş. Sabah olmuş herkes uyanmış yağmur damlaları birbirine günaydın demişler. Orman koruyucuları kahvaltı yapmaya başlamışlar. Sonra da botlarını giyip şapkalarını, şemsiyelerini yanlarına almışlar, arabaya binip ağaç ekilecek yere gitmeye başlamışlar. Yağmur damlaları erimek üzerelermiş ve orman koruyucuları dışarıya çıkmışlar. Orada bir yaprak varmış arka arkaya geçtikleri için yağmur damlaları yaprağa atlayıp hemen kurtulmuşlar. Yaprığın üzerinde eriyip gitmişler ve yaprağın ihtiyacını karşılamışlar. Gökten üç elma düşmüş biri masalı anlatana, biri bu masalı yazana, biri de bu masalı dinleyene.

Ayşe Ebrar KOÇAK

SÖNMEYEN YANGIN

Düşman, zulmü ve kini ile geliyor Çanakkale'ye
Orada dur, daha fazla yaklaşma bu toprağa, bu millete!
Eğer şehitlerimizin kanı sele dönerse
Ezer geçer sizi Türk askeri Allah'ın izniyle.

Bin dokuz yüz on beş, yüreğimizde sönmeyen bir yangın
Kahramanlıklarla dolu unutulmayacak bir destansın
Alnını namluya dayayan askerin en büyük anıtısın
Sen kardeşlik duygusunu çoğaltan bir yılsın.

Bedenlerden ayrılan ruhlar arşa yükseliyor,
Türk milleti son bir gayretle düşmana yürüyor.
Boğazda batar düşman gemileri,
Batmayanlar arkalarına bakmadan kaçıyor
Çanakkale'de yedi düvel düşman yok oluyor.

Tüm çabaları boşa gitti
Anladılar Çanakkale'yi geçemeyeceklerini
Bir Türk'ün vatanı asla işgal edilemez
Ne yaparlarsa yapsınlar Çanakkale geçilemez!

Ezgi RAVAN

HER ŞEYİM

Okulumda ilk günümdü,
Sanki körpecik bir fidandım.
Sen de toprak ana gibiydin.
Sardin sarmaladın beni öğretmenim.

Açtım susuzdum bilgiye,
Bir bulut oluverdin üzerimde.
Yağdırdın yağmur gibi bilmediklerimi.
Doyuruverdin beni bilgiye öğretmenim.

Sonra güneş gibi parlayıverdin.
Yüzümü sana döndüm hemen.
Aydınlattın beni güçlü ışığınla.
Çiçek olup açıverdim öğretmenim.

Sendin beni seven , saran.
Sendin beni sulayan, doyuran.
Sendin beni aydınlatan.
Her şeyim oluverdin öğretmenim.

Enes Bera KÖK GELECEĞİN MESLEKLERİ

Teknoloji gelişmeye başladığından beri durdurulamaz bir hıza ulaştı. Bir taraftan işlerimizi daha hızlı ve kolayca yapabilirken diğer taraftan pek çok mesleğin artık arka sıralara düştüğünü görüyoruz. Yapay zeka kavramını ne kadar çok duymaya başladık. Her işi yapabilen robotlar heyecan veriyor. Benim yaşımdaki çocuklarda ‘‘ Hayalindeki meslek nedir?’’ sorusuna doktor,hakim, polis gibi mesleklerin yanına robot mühendisi, genetik uzmanı gibi meslekler ekliyor.

Bir dergide 3D yazıcıların kullanıldığı, Ameliyatlarda yapıldığını okudum. Mide içindeki yaraları 3D yazıcı ile doku örme şeklinde çok az bir kesik açılarak yapılıyor. Artık insanlar yıllarca ilaç içmek zorunda kalmayacak ve kısa süre dinlenerek hemen işine başlayabileceği Ameliyatlarda olacakmış.Yeni tip yayın yazılımlarıyla insanlar hem eğleneceği hem de çok para kazanacağı oyunlar yazabilecektir. Bilgisayar oyunları hayatımızın vazgeçilmezi oldu. Anneler bile oyunlar indiriyor. Çocukların oynadığı oyunları beğenmeyen anneler biraz yazılım dersi alarak istediği gibi oyunlar hazırlayabilir. Benim en çok ilgimi çeken sorarsanız genetik mühendisliği derim. Hücrenin çok ilginç bir yapısı var. DNA üzerinde değişiklikler yapılabilir, hasta genler onarılabilir hatta farklı türler oluşturulabilir. Bu beni çok heyecandırıyor. Doğanın kanunlarına uymak şartıyla tedavisi olmadığı söylenen hastalıklara kalıcı çözümler bulmak bence insanlara yapılabilecek en büyük yardım olurdu.

Yaşadığımız bu pandemi günlerinde eğitim alma şeklimiz bile değişti. Öğretmenlerimiz ve ailelerimiz farklı bilgisayar programları kullanmaya alıştı. Biz de canlı ders diye bir şey öğrendik. Daha öğreneceğimiz çok şey var. Geleceğe yolculuk bile yaparız belki. O zaman gelecekte görüşürüz.

Enes Bera KÖK UNUTULUR MU

Çanakkale Zaferi'nin her yıl dönümünde,
Tazelerim hafızamı ne olmuştu o günlerde,
Yaşanan açlık ve yokluk yaralar açar içimde,
Her zorluğa gösterilen direnç, heyecandır göğsümde.

Anzaklar bile gelmiş kiminle dövüşeceğini bilmeden,
Bin bir plan kurulmuş vatanıma inceden,
Mustafa Kemalleri hiç hesap etmeden,
Seyit Onbaşı'nın vatan sevgisini görmeden.

Annelerin kabul olmuş duasıdır Çanakkale,
Türk gençlerinin azminin bedelidir Çanakkale,
Bile bile ölüme gidebilmektir Çanakkale,
Zaferlerin incisidir Çanakkale.

Zaferler ,destanlar okuduk binlerce,
Ama böylesi görülmedi nesillerce,
Düşmanlar ne umutla geldilerse,
Yıkıldı hayalleri Mart'ın on sekizinde.

Ammar ERDAL ÇEVRE KİRLİLİĞİ

Çevre kirliliği, çevrenin doğal olmayan bir şekilde insan eliyle bozulmasıdır. Çevre geleceğimiz için büyük katkısı vardır.Eğer insanlar çevreyi kirlletmeye devam ederse gelecek yıllarda çevre diye bir şey kalmayacaktır. Örnek olarak bir pet şişenin yok olması en az 1000 yılı almaktadır. Çevre kirliliğinin birkaç çeşiti vardır.

Örnek olarak -su kirliliği -gürültü kirliliği -hava kirliliği -toprak kirliliği -ışık kirliliği..vb.

Su Kirliliği:

Göl, nehir , okyanus, deniz ve yar altı suları gibi su barındıran havzalarda görülen kirliliğe verilen genel ada' Su Kirliliği' denir.

Su Kirliliği çeşitleri : Yer altı suyu kirliliği ,yüzey suyu kirliliği ,okyanus suyu kirliliği, göl suyu kirliliği deniz suyu kirliliği, nehir suyu kirliliği...vb.

Gürültü kirliliği (ses kirliliği):

İnsan veya hayvan yaşamını olumsuz etkileyen ,dengesini bozan her türlü insan , hayvan ya da makine kaynaklı ses oluşumuna denir.

Örnek olarak :Acil durum sirenleri ,gereksiz yere kornaya basmak ,inşaat makineleri ,beyaz eşyalar, ev aletleri ,fabrika makineleri ,yapım ve onarım çalışmaları ,ses çıkaran hayvanlar ,ses sistemleri (hoparlörler) , bağırarak konuşan insanlar...vb.

Hava Kirliliği:

Havada katı, sıvı ve gaz şeklindeki yabancı maddelerin insan sağlığına , canlı hayatına ve ekolojik dengeye zarar verecek miktar, yoğunluk ve ürede atmosferde bulunmasıdır.

Nedenleri : kalitesiz yakıt kullanımı ,egzoz gazları ,soba ya da kalorifer gibi ısıtıcıların uygun koşullarda yakılmaması ,olumsuz hava koşulları ,doğaya zararlı kozmetik kullanımı ,sanayi tesislerinin yanlış konumlanması nedeniyle ortaya çıkan hava kirliliği...vb.

Toprak Kirliliği:

Katı , sıvı ve radyoaktif atık ve kirlleticiler tarafından toprağın fiziksel ve kimyasal özelliklerin bozulmasına denir.

Toprak kirliliği nedenleri : Ev işyeri,hastane, ve sanayi atıkları ,radyoaktif atıklar ,hava kirliliği oluşturan asit yağmuru ,gereksiz yere aşırı yapay gübre ve ilaçlama yapılması...vb.

Sonuç olarak çevre en çok insan eliyle yok olmaktadır,böyle giderse gelecek kuşaklar nefes almakta bile zorluk çekecektir. Çevremizi temiz tutmak bizim elimizde ,herkesin duyarlı davranması, çevre bilincinin oluşması geleceğimiz adına çok önemlidir.Lütfen çevremizi temiz tutalım birbirimize örnek olalım.

Mehmet Emin MUTLU
DÜRÜSTLÜK

Bir gün bir fil yavrusu varmış. Güzel yemyeşil bir ormanda ailesiyle yaşamış. Küçük fil yavrusunun adı Zıp Zıp'mış. Zıp Zıp çok hareketli ve haylaz bir fil yavrusuymuş ,yerinde hiç duramazmış.

Bir gün ormanda üzgün üzgün dolaşırken arkadaşı Çizgili zebraya rastlamış. Çizgili Zıp Zıp' ın üzgün olduğunu fark etmiş, seslenmiş:

- Hey merhaba Zıp Zıp
- Zıp Zıp (üzgün bir ses tonuyla)

-Merhaba,Çizgili, demiş.

-Neden üzgünsün arkadaşım? Sen her zaman çok neşeli birisiydin. Seni hiç böyle üzgün görmemiştim, demiş Zıp Zıp.

-Çok üzgünüm, çünkü babamın doğum günümde aldığı kırmızı bisikletim kırıldı ,demiş.

Çizgili:

-Aaa! Gerçekten mi? Daha geçen hafta doğum günün değil miydi?

-Evet daha çok yeniydi. Bir sorunum daha var, demiş. Zıp Zıp.

Çizgili merakla:

-Başka ne sorunun var? demiş Zıp Zıp.

-Bisikletim kırıldı ,çok üzgünüm; ancak babama nasıl söyleyeceğim, bilmiyorum.

Ya kızarsa!

Çizgili :

-Evet kızabilir ,demiş ,Zıp Zıp

Ne desem acaba! Bisikletimi çaldılar mı desem?

Çizgili :

-Ama yalan söylemiş olmaz mısın? Yalanda çok kötü değil mi?

Zıp Zıp ,biraz durdu. Aslında yalan söylemenin ne kadar kötü bir davranış olduğunu o da biliyordu. Artık eve gitme zamanı gelmişti. Arkadaşı Çizgili ile vedalaştı.

Eve geldiğinde babası ile annesi oturuyordu. Zıp Zıp bisikletini kırıldığını babasına anlatmaya karar verdi. Söze başladı:

-Babacığım size bir şey söylemem gerekiyor.

-Söyle bakalım, Zıp zıp.

Zıp Zıp üzgün bir sesle anlatmaya başladı .Babası Zıp Zıp'ı dikkatlice dinlerken bisikletini kırıldığını duyunca kaşlarını çatı. Zıp Zıp babasının kızdığını fark edince titrek sesle anlattı. Babası:

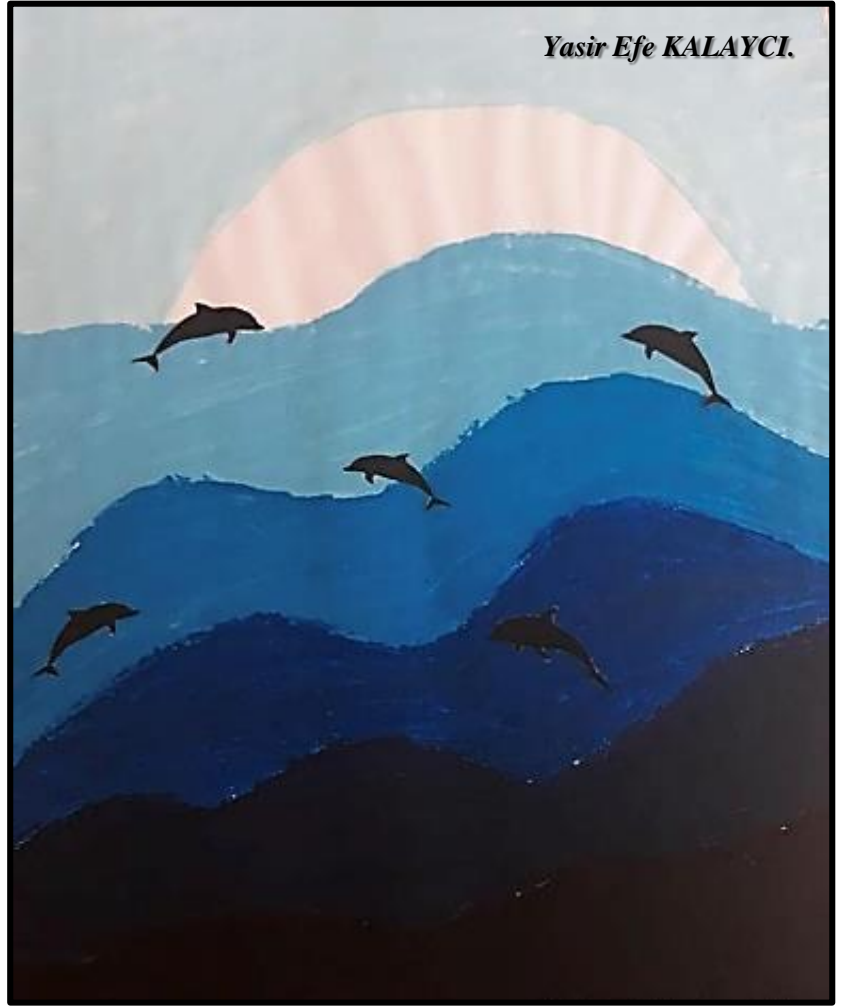
-Hımmm, dedi Zıp Zıp'tan çıt çıkmıyordu. Babası:

-Zıp Zıp evimizin tamir ihtiyacı varken sana bisiklet aldık. Sen özenli kullanmadığın için kırdın

-Ama, diye devam etti. Babası

- Her şeye rağmen dürüst davrandığın için sana kızmayacağım. Çünkü dürüstlük güzel bir erdemdir.. İhtiyaçlarımızı karşıladıktan sonra yeni bir bisiklet almayı düşünebiliriz.. Zıp Zıp dürüst olduğu için kendisi ile gurur duydu. Yatağına uzandı yeni bisikletin hayallerini kurarken uykuya daldı.

Yasir Efe KALAYCI.

Pınar KAYA
KARA GECE

Her yeri sarmıştı kara bulutlar,
Kapkara bir geceydi,
Yağmuru sanki bardaktan boşaltıyorlar,
Sığnak gibi yağıyordu.
Gemilerin üstünden yükselen,
Top, tüfek sesleri,
Her yanı inletiyordu,
Mustafa Kemal'in askerleri.
Aslanlar gibi dövüşüyorlardı,
Düşman ile,
Sanki Çanakkale kahramanca,
Düşmana selam veriyordu.
Çanakkale kan döküyor,
Analar babalar ağlıyor,
Düşman askeri doğru durmuyor,
Çanakkale şehitlerini veriyor.
Kim bilir hangi asker,
Kim bilir hangi vatan,
Yok olup gidiyor bu dünyadan,
Gözleri bile yaşarmadan.

Sadık ELİBOL
COVID-19

Covid-19 Ülkemize çok büyük bir hastalık olarak gelmiştir. Bazı yasaklar çıkarıldı. Fakat bunu birçok kişi maske takmayıp bu hastalığa yakalanıp, öldü. Her geçen gün vaka sayısı arttı. Aşı işlemleri başlatıldı. Ben memleketimi ve sevdiğilerimi göremedim. Okulumu, arkadaşlarımı çok özledim. Yasaklar ve kısıtlamalardan dolayı arkadaşlarımla görüşemedim. Kurallara uymayanlar maske tanımadıkları için hastalık daha da arttı. Covid-19'dan sonra deprem, heyelan gibi daha çok şeyler ile karşılaşıldı. Örneğin; Elâzığ depremi gibi Brezilya seli gibi... Hatay'daki orman yangını, İzmir depremi gibi afetler Türkiyemizi derinden etkiledi. Umarım daha kötüye gitmeden bu hastalığı atlatırız.

Avni SERİM.

Esmâ Nur KIR **HAYAT OKULU**

(Daha medeniyetin kurulmadığı yani taş devrine gidiyoruz)
Eski zamanların birinde bir topluluk göç etmeye başladı. Bu yüzden de ortalıkta tatlı bir telaş vardı. Bütün çocuklar nasıl bir yere gideceklerini hayal ederken küçük bir kız çocuğu yaşlı kadının yanına gidip ağlayarak boynuna sarıldı ve dedi ki:

-Merak etme seni ziyaretine geleceğime söz veriyorum ... Ama büyünceye kadar sabretmen lazım.

Yaşlı kadın kabilenin eski doktoruydu gençken vahşi hayvanların nasıl avlandığını ve yaralarını nasıl iyileştirdiğini gözlemlemiş hatta bu sebeple bir hamile dağ keçisini bile iyileştirmesi sayesinde sütü bulmuşlardır ama geleneklere göre kabilenin en yaşlı iki kişiyi orada bırakmaları lazımdı. Keçileri de bırakıp giderler ama bilgin ninenin arkadaşı hayata küstüğü için orayı terk etmiştir; bu yüzden bilgin nine tek başına kalıp yaşam mücadelesi vermeye başlar. Kabile vahşi hayvanların yerlerini öğrendikleri için göç etmiştir. Bu yüzden de ertesi sabah bir kurt gelir. Keçileri yemek istediği için gitmeye niyeti olmadığını anlayan bilgin nine kurda kendini alıştırma çalışır ve başarır. Artık hem avcı hem de koruyucu olmuştur. Ayrıca kurt ve keçilerin arasında müthiş bir bağ oluşmuş. Kurt diğer yabani hayvanlardan keçileri koruyup kollarken diğer dağ keçilerini avlamış. Böylece yıllar geçmiş ve kız büyünce sözünü tutup ninenin yanına geldiğinde tam kurt saldırıcağken nine zor bela kızı tanımış ve kurdu durdurmuş. Kız, nine, keçiler ve kurt mutlu mesut yaşamışlar.

Zehra Sena ALBAYRAK **ÇOCUKLUK**

Sevinç ile el ele,
Mutluluk ile kol kola,
Özgürlük için uzun bir yolculuğa,
Giden bir yoldur çocukluk.

Öykü,oyun,hikaye;
Hepsi hep birlikte.
Hayaller masallar içinde,
Yaşayan bir umuttur çocukluk.

Eğlenerek öğrenerek büyüyen,
Azim ile kol kola yürüyen,
Gözleri hep ilmi gören,
Büyük bir hazinedir çocukluk.

Bugünün tükenmeyen neşesi,
Geleceğin bitmek bilmeyen ümidi,
Hayatın en huzurlu günleri,
Geçmişin en parlak halidir çocukluk.

İsmail ERDOĞAN **KAR TANESİNİN HAYATI**

Bir varmış bir yokmuş kutubun en soğuk bölgelerinin birinde bir buz kütlesi yaşarmış. Bu buz kütlesini hayatına devam ederken çok mutluymuş. Kutuplar soğuk olduğu için kendini çok rahat hissedermiş fokların arasında eğlenirmiş. Günlerden bir gün hayatında değişiklik yaşayacağı hiç aklına gelmemiş. Yavaş yavaş havanın ısındığını farketmiş, kendinin küçülmeye başladığını hissetmiş ve sıvıya dönüşmüş.

Sonra hava daha da çok ısınmaya başlamış ve buharlaşmış. Kendini bir anda havada bulmuş. Orada diğer arkadaşlarını da görmüş ve bir süre orada vakit geçirmiş. Yine aynı o duyguyu hissetmiş ama bu sefer tam tersi olmuş. Gittikçe ağırlaşmış ve yavaş yavaş dünya üzerine süzüle süzüle düşmeye başlamış. Çok uzun süre düşerken aynı zamanda kısa sürede çok fazla hal değişimine maruz kalmış. Bazen sıvı olmuş, bazen bu, bazen su bazen de kara dönüşüyormuş. En sonunda bir okulun bahçesine kar tanesi olarak düşmüş. Çocukların onun gibi kar tanelerini birbirlerine atarak oynuyorlarmış.

En sonunda da orada ısınmaya başlamış ve kendini dünya üzerinde sonsuz bir döngüye girdiğini anlamış. Bu gidişle dünya üzerine düşmemekten korkmuş. Küresel ısınma artıkça sonunu kaçınılmaz olarak görüyordu.

Ecrin KURU **YAVRU TAVŞAN'IN KULAKLARI**

Bir gün yavru tavşan aynaya bakmış ve kulaklarının kısa olduğunu görmüş ve bu durumda çok üzülmüş, diğer tavşanların kulakları büyük ve uzunmuş, tavşancık bu durumu annesine söylemiş ve annesi şöyle demiş; yarın okula giderken yere bakarak gidersen kulaklarının uzun olduğunu görürsün” demiş. tavşancık uyumuş ertesi gün uyanıp kahvaltısını yapıp okulun yolunu tutmuş, okula giderken annesinin dediği gibi yere bakarak gitmiş ve gölgesini görünce çok şaşırılmış, artık onunda uzun kulakları varmış, tavşancık bunun üzerine mutlu bir şekilde okula gitmiş, eve döndükten sonra ayna karşısında kulaklarının hala kısa olduğunu görünce çok üzülmüş, annesinin kahvaltı hazırr diye bağırmasıyla uyanmış ve bütün bunların hepsi bir rüya imiş;

İMTİYAZ SAHİBİ

Bülent KORKU

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

BAHATTİN RECEP ATASAĞUN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Samet ERYILDIZ

GÖRSEL DANIŞMAN

EMİNE TAŞÇI

YAYIN KURULU

Zübeyir ŞAHİN

Nil URANS

Saliha GÖÇMEN

Münevver Çaylı TUNCER

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK ORTAOKULU

Stad Caddesi No:45 Çubuk/ANKARA

0312 838 52 24